“దేశముదురు సినిమాకి వెళ్దాం తాతయ్యా!” అని మనుమరాలు సతాయిస్తుంటే ఇక తప్పక బయల్దేరాడు విశ్వనాథ్.

ఇంటర్వెల్‌లో కాఫీ షాప్ దగ్గర కనిపించాడు భాస్కర్. అతనే విశ్వనాథ్‌ని గుర్తుపట్టి పలకరించాడు. అతనూ మనుమడు గొడవ చేస్తుంటే తీసుకొచ్చాడట. ఛీఫ్ ఇంజనీర్‌గా రిటైరయ్యాట్ట. ఎప్పుడో ఇరవై ఏళ్లక్రితం శ్రీశైలంలో పని చేస్తున్నప్పుడు ఆఖరిసారి భాస్కర్‌ని కలవడం. ఇన్నేళ్ల తర్వాత తనను గుర్తుపట్టినందుకు ఆశ్చర్యపోయాడు విశ్వనాథ్.

సినిమా విడిచాక పిల్లల్ని ఇళ్లల్లో డ్రాప్ చేసి విశ్వనాథ్‌ని ఊర్వశీ బార్‌కి లాక్కెళ్లాడు భాస్కర్. బీర్ తాగుతూ చాలాసేపు పాత కొలీగ్స్ గురించీ, ఫ్యామిలీ గొడవలూ మాట్లాడుకున్నారు.

“దేశముదురంటే నాకు గురవయ్య గుర్తొస్తున్నాడోయ్ విశ్వనాథ్. ఆ రోజుల్లో గురవయ్యని దేశముదురనే పిల్చేవాళ్లం. దేవాంతకుడులే. తులసికివ్వాల్సిన డబ్బు వసూలు చేసేసరికి తాతలు దిగొచ్చారు” అన్నాడు భాస్కర్.

దేశముదురు

"ఎవర్రా గురవయ్య? తులసికి డబ్బు ఎందు కివ్వాలి?" ప్రశ్నించాడు [illegible].

భాస్కర్ సిగరెట్ వెలిగించి గాలిలోకి పొగ వదుల్తూ చెప్పసాగాడు.

* * *

నాగార్జునసాగర్ ప్రాజెక్ట్ పనులు తవ్వు తున్నారు అప్పుడు. ఏడాదిన్నర క్రితం భాస్కర్ జూనియర్ ఇంజనీర్గా చేరాడు. ఉదయమే సైట్కి వెళ్తే మళ్ళీ రాత్రికే క్వార్టర్కి రావడం. కార్మికులతో [illegible] [illegible] జరుగుతూ వుండేది సైట్లో. లక్షమంది కూలీలు చీమల బారుల్లా పనిచేస్తుంటే అద్భుతంగా వుండేది. శ్రమైక జీవన సౌందర్యం చూస్తూ ఈ లోకం మర్చిపోయేవాడు భాస్కర్. ఫ్యామిలీ [illegible] లేదు గనుక సైట్లో వుండడానికే ఇష్టపడే వాడు.

భాస్కర్కి ఎలాట్ చేసిన క్వార్టర్ ముందు వసారా వుండేది. అరుగులు కూడా వున్నాయి. అందులో ఒక లంబాడీ కుటుంబం నివాసం వుండేది. భాస్కర్కి వాళ్ళ వల్ల ఏ ఇబ్బందీ వుండేది కాదు. క్వార్టర్కి తాళం వేసుకుని వెళ్ళిపోయేవాడు.

అతని పేరు లచ్చు. ఆమె పేరు తులసి. ఇద్దరు చిన్న పిల్లలు వుండే వాళ్ళు. లచ్చు అడవికి పోయి కట్టెలు కొట్టుకొచ్చి కాలనీలో అమ్మే వాడు. చిన్న కట్టెల మోపుకి పావలా. పెద్దదైతే అర్ధరూపాయి వచ్చేది. తులసి జొన్నలు దంచి పిండి చేసేది. కట్టెల పొయ్యి దగ్గర కూర్చుని రొట్టెలు చేసేది.

అట్లా సంవత్సరం వరకూ వున్నారు. తర్వాత వరండా ఖాళీచేశారు.

"లేబర్ కాలనీలో గుడిసె ఏశాం దొరా! తండా నుంచి బర్రెలు తోలుకొచ్చాం. పాలు పోస్తాం దొరా!" అన్నాడు లచ్చు.

"నాకు పెళ్లయ్యాక నీ దగ్గరే పాలు పోయించుకుంటాలే" అన్నాడు భాస్కర్.

తర్వాత భాస్కర్కి అరుణతో పెళ్లయింది. అప్పట్నుంచి వాళ్లకి తులసి పాలు పోస్తుండేది. నాలుగేళ్లు గడిచాయి. తులసి పాల వ్యాపారం బాగా సాగింది. కూతురు పెళ్లి చెయ్యడానికి ప్రయత్నాలు మొదలు పెట్టింది తులసి.

సాగర్లోనే భూక్యా అనే కుర్రాడు మేస్త్రీ ఉద్యోగం చేస్తున్నాడని, రెండు వేలు కట్నం అడుగుతున్నారని, పెళ్లిఖర్చులు వెయ్యి దాకా అవుతాయనీ చెప్పుకొచ్చింది తులసి. రెండు వేలు కట్నం అంటే పెద్ద మొత్తమే. అప్పుడు ఎకరం వందరూపాయలు.

ఒక రోజు సాయంకాలం చీకటి పడుతూ వుండగా తులసి వచ్చి "దొరా!" అని పిలిచింది.

"ఏమిటి తులసీ?" అడిగాడు భాస్కర్.

"గురవయ్య డబ్బులిస్తలేడు దొరా! ఏం జెయ్యాలె? లచ్చు పరేశానవుతున్నడు" అన్నది.

గురవయ్య యు.డి.సీ. ఉద్యోగం చేస్తూనే

వాణిశ్రీ

ఇంట్లో స్టీలు సామాను వ్యాపారం గూడా చేస్తుం డేవాడు. వడ్డీ వ్యాపారం వుండనే వుంది. కాల నీలో గురవయ్య ఫేమస్ ఫిగర్. పది రూపా యలు అప్పు కావాలంటే ఎవరైనా గురవయ్య దగ్గరికి పరిగెత్తేవాళ్లు.

"గురవయ్య డబ్బులు ఇవ్వడం లేదా? ఏం డబ్బులు? పాల డబ్బులా?" అడిగాడు భాస్కర్.

"పాల డబ్బులు కాద్దొరా! చిట్టీ ఏసినా. రెండు వేలైనై. మిత్తిస్తానంటే వుంచినా" అన్నది.

వాళ్లు వడ్డీని మిత్తి అంటారు.

"గురవయ్యకేం రోగం? పిల్ల పెళ్లని చెప్పక పోయావా?" అన్నాడు భాస్కర్.

"చెప్పినా తిప్పుతుండు దొరా! లగ్గం పెట్టు కోవాల్నంటే గుబులైతంది. గురవయ్య పైసలి స్తడో, ఇయ్యడోనని. నువ్వేదోజెయ్యాల దొరా!" అని తులసి ఏడవడం మొదలు పెట్టింది.

భాస్కర్ ఆమెను సముదాయించి "రెండు రోజులు ఆగిరా! ఏం చెయ్యాలో చెప్తా!" అన్నా డు భాస్కర్.

గురవయ్యకి దేశముదురనే బిరుదు వుంది. వాడి దగ్గర డబ్బు వసూలు చెయ్యాలంటే తాత లు దిగి రావాలి. సాగర్ ఒక వూరు కాదు. పల్లెకాదు. పెద్దమనుషులెవరూ వుండరు. ఆఫీ సుల్లో కలుసుకోవడమే తప్ప ఇతరత్రా సంబం ధాలు వుండవు. తులసి దగ్గర గురవయ్య డబ్బు తీసుకున్నట్లు ఏ ఆధారమూ లేదు. అతను నోటు రాసివ్వడం వంటి పని చెయ్యడు. గట్టిగా అడిగితే తులసి అజ్ఞానురాలు, లెక్కలు రాని తెలివి తక్కువది. తను రూపాయి బాకీ లేదని దబాయించినా చేసేదేం లేదు. ఈ విషయంలో పోలీసు కేసుల వంటివి పనిచెయ్యవు.

మర్నాడు భాస్కర్ గురవయ్య పనిచేస్తున్న మెకానికల్ డివిజన్‌కి వెళ్లి ఎంక్వయిరీ చేశాడు. గురవయ్య అందరి దగ్గరా అప్పులు చేసి నాగా ర్జునసాగర్ డ్యామ్ పూర్తయ్యాక కాలువ క్రింద సాగయ్యే పొలాలు చౌకగా కొంటున్నాడని తెలి సింది. ఇప్పుడు ఎకరం వందకి కొని తర్వాత వేలు ఖరీదు చేసే పొలాలు బంగారం పండిస్తా యనే ముందుచూపన్న మాట.

తులసి అనుమానం నిజమే. వీడిని నమ్ము కుని కూతురి పెళ్లికి ముహూర్తం పెట్టుకుంటే కష్టమే.

భాస్కర్‌కి గురవయ్యమీద మండుకొచ్చింది. వీడికి ఇదేం రోగం. పాపం తులసి కష్టపడి పైస పైస కూడబెట్టి వీడి మొఖాన పోసింది. కూతురి పెళ్లికి అక్కరకొస్తాయనుకుంటే అసలుకే ఎసరొ చ్చేట్లుంది.

భాస్కర్ దగ్గర సైట్లో పనిచేసే మేస్త్రీలు, మజ్దూర్లు చాలామంది వుంటారు. నలుగుర్ని వాడింటి మీదకి పంపించి చితగ్గొట్టాలనిపిం చింది. కాని ఏం లాభం? వాడు భయపడి డబ్బులిస్తాడా? అసలు ఇవ్వలేదని అడ్డం తిరి గితే? పైగా ఎదురు దాడి చేసి తనని తన్నారని పోలీసు రిపోర్టు ఇస్తే?

భాస్కర్ రకరకాలుగా ఆలోచించాడు. డబ్బు తో ముడిపడిన వ్యవహారం. తను తొందరపడి దండోపాయం ప్రయోగిస్తే గురవయ్య బిగుసుకు పోయి దాన్నొక పెద్ద సమస్యగా క్రియేట్ చేసే ప్రమాదంవుంది.

సామము, దానము, భేదము ఆ తర్వాత గదా దండోపాయం అని ఆలోచించి తనే ముందుగా తులసికి ఇవ్వాల్సిన డబ్బు గురించి హెచ్చరించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

ఒక రోజు భార్య అరుణని వెంటబెట్టుకుని గురవయ్య ఇంటికి వెళ్లాడు. భార్యను ఏదొక

స్టీలు గిన్నె కొనుక్కోమన్నాడు. గురవయ్య క్వార్టర్ ముందుగదిలోనే స్టీలు సామాను పేర్చి వుంది.

భాస్కర్ దంపతులను చూడగానే "నమస్తే సార్ రండి. మీరే స్వయంగా వచ్చేరంటే మాకు పెద్ద బేరమే తగిలిందన్న మాట" అని గురవయ్య నవ్వుతూ ఆహ్వానించాడు.

"అబ్బే అంత పెద్ద బేరం ఏం లేదండీ గురవయ్యగారూ! మా ఆవిడ ఏవో గిన్నెలు కావాలంటే వచ్చాను" అన్నాడు భాస్కర్.

అరుణ స్టీలు గిన్నెలు తీసుకుంది.

గురవయ్య గేటు వరకు వచ్చి సాగనంపాడు.

"ఒక్క నిమిషం గురవయ్యగారూ! మాకు పాలు పోసే తులసి కూతురు పెళ్లి పెట్టుకుందట. మీ దగ్గర డబ్బు దాచిందటగా? సర్దుబాటు చెయ్యమని మీకొక మాట చెప్పమంది" అన్నాడు భాస్కర్.

గురవయ్య ముఖంలో రంగులు మారా యి.

"ఈ అలగా జనంతో ఇదే గొడవ సార్! మా దగ్గర డబ్బు దాయమని ఇస్తారు. నేను ఎక్కడో పెట్టుబడి పెడతాను. అర్థాంతరంగా డబ్బివ్వమని నెత్తిన కూర్చుంటారు" అన్నాడు నిష్ఠూరంగా.

"మీరు వడ్డీ ఇస్తానన్నారని చెప్పిందే".

"ఏదో ధర్మవడ్డీ ఇద్దామనుకున్నాను. మీకు తెలుసుగా అర్ధ రూపాయి ధర్మవడ్డీ."

"మీరు షావుకారు. తలుచుకుంటే తులసి డబ్బు ఇవ్వడం ఎంతసేపు?

"నా మొఖం షావుకారు. డబ్బంతా ఇదుగో ఈ స్టీలు సామాను మీద పెట్టాను. ఇక్కడ డబ్బిచ్చి కొనేదెవరు? అంతా అప్పు పెట్టే వాళ్లే. మూడు రూపాయలు ఇవ్వడానికి మూడు నెలలు తిప్పుతారు".

గురవయ్య తులసి వంటి వాళ్ల దగ్గర నూటికి ఐదు రూపాయలు వడ్డీ వసూలు చేస్తాడనేది అర్థమైంది భాస్కర్‌కి.

"వ్యాపారంలో ఇబ్బందులు తప్పవు. ఎప్పుడూ వుండేవే. పెళ్లికదా! పాపం తులసి వర్రీ అవుతూవుంది. ఏదొకటి చేసి డబ్బు సర్దండి" అన్నాడు భాస్కర్.

"చూస్తా సార్!" అన్నాడేగాని ఫలానా రోజు తులసి డబ్బు ఇచ్చేస్తానని అనలేదు.

భాస్కర్‌కి అంతకంటే ఎక్కువ మాట్లాడటానికి అవకాశం లేదు. తులసి తరఫున అడగడానికి నువ్వెవరు? అంటే జవాబు చెప్పడం కష్టం. తులసి పాలు అమ్ముకునే లంబాడీ. భాస్కర్ జూనియర్ ఇంజనీర్. పాల బంధం తప్ప వేరే ఏముంది?

నెలలు గడుస్తున్నాయి.

గురవయ్య ఇదుగో! అదుగో! అంటున్నాడు గానీ డబ్బు ఇవ్వడం లేదని తులసి అప్పుడప్పుడూ వచ్చి తన గోడు వెళ్లబోసుకుంటోంది. లచ్చు మరీ అమాయకుడు. గొడ్డు చాకిరీ చెయ్యడమే తెలుసుగానీ లోకానుభవం శూన్యం. నోరెత్తి మాట్లాడడానికి గూడా బిడియ పడతాడు. తులసే డబ్బు వ్యవహారాలు చూసేది. తెలివైందే. గురవయ్య విషయంలో బోల్తా పడింది. డబ్బు పిల్లలు పెడుతుందని ఆశ పడింది గాని సమయానికి చేతికి అందదనేది తెలుసుకోలేక పోయింది. గురవయ్య మొండికి తిరుగుతాడనేది తులసి ఊహకి అందని సంగతి. లచ్చుకి గురవయ్య ఎదుటపడి నిలదీసే ధైర్యం లేదు. గురవయ్యకి డబ్బిచ్చి ఇరుక్కున్నదని మండిపడు

తున్నాడు తులసిమీద.

భాస్కర్‌కి ఒక రోజు క్లబ్బులో రుద్రప్రసాద్ కలిశాడు. అతను గురవయ్య పనిచేసే మెకానికల్ డివిజన్లోనే సూపర్‌వైజర్. కథలు, కవితలు పత్రికల్లో పడుతుంటాయి. రచయితగా గుర్తింపు పొందాడు.

తులసి కథంతా చెప్పి "నువ్వు రైటర్‌వి కదా! బోలెడు ఐడియాలు వస్తుంటాయి. మనుషుల మనస్తత్వాలు వర్ణిస్తుంటావు నీ కథల్లో. గురవయ్య డబ్బివ్వకుండా ఎందుకు సతాయిస్తున్నాడంటావ్? తులసి ఏం చెయ్యలేదనే ధీమాతోనే అంటావా?" అని అడిగాడు భాస్కర్.

"గురవయ్య ఉద్యోగం చేస్తున్నా స్వతహా బిజినెస్ మేన్. డబ్బు లెక్కలు తప్ప ఇతరుల అవసరాలు, ఇబ్బందులతో అతనికి పనిలేదు. తులసి దగ్గర తీసుకున్న రెండు వేలతో నెలకు కనీసం వందరూపాయలు సంపాదిస్తాడు. అందులో తులసికి ఇచ్చేది పదిరూపాయలు. అతనికి మిగిలేది తొంభై రూపాయలు. అంటే దాదాపు అతని నెలజీతంతో సమానం. అంత ఆదాయం ఒక్కసారిగా ఎందుకు వదులుకుంటాడు?" అన్నాడు రుద్రప్రసాద్.

గురవయ్య ఆఫీసు స్టాఫ్‌కి అవసరాలకి అప్పు యిచ్చి జీతాలిచ్చే రోజున క్యాషియర్ పక్కనే కూర్చుని వడ్డీతో సహా అప్పు వసూలు చేసుకునే సంగతులన్నీ వివరంగా చెప్పాడు రుద్రప్రసాద్.

"గురవయ్య దేశముదురు. ఏదైనా ఐడియా చెప్పి తులసి డబ్బు వసూలయ్యే మార్గం చెప్పు".

"బాగా వత్తిడి చేస్తేగాని గురవయ్య డబ్బివ్వడు. చాప కిందకు నీళ్లొస్తే తప్ప లేవడు."

"గురవయ్య ముడ్డి కిందకు నీళ్లొచ్చే ఛానల్

సోమిరెడ్డి జమున స్టేట్‌వైడ్ స్మారక అవార్డు సభలో స్వర్గీయ జమున ఫొటో – జ్యోతిప్రజ్వలనం. చిత్రంలో జమున స్నేహితులు (ఎడమ నుంచి) వేమారెడ్డి శారద, శ్రీమతి కె. సునీత, శ్రీమతి వి. ప్రతిమ, డా॥ పెళ్లకూరు జయప్రద సోమిరెడ్డి, శ్రీమతి పాతూరి అన్నపూర్ణ.

ఎట్లా తప్పాలో చెప్పు మరి".

రుద్రప్రసాద్ ఆలోచించి ఒక మార్గం చెప్పాడు.

"అలా చేస్తే దారి కొస్తారంటావా?"

"తులసి ఇష్టే [illegible] [illegible] [illegible]ంటుంది. ఆమె ధైర్యం చెయ్యాలి. [illegible] [illegible] తేల్చుకోవాలనే తెగింపు [illegible]. [illegible] ముదురు కట్టె అయినా [illegible] [illegible] "[illegible]" దెబ్బ సరిగ్గా [illegible]. అంతే. ఈ [illegible] మా ఇ.ఇ. (ఎగ్జిక్యూటివ్ ఇంజనీర్) కృష్ణారెడ్డికి చెప్తే గురవయ్య [illegible]" అన్నాడు రుద్రప్రసాద్.

భాస్కర్ [illegible].

"[illegible] [illegible] [illegible] విషయంలో [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible] యవ్వా[illegible] [illegible] అన్నాడు రుద్రప్రసాద్.

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible] [illegible]" అన్నాడు భాస్కర్.

"[illegible] [illegible] ఈ [illegible]లో నా తల్లో వెంట్రుకలంత మంది[illegible]. [illegible]. పెళ్లయి పోయిందంటున్నావ్. [illegible] ముందు సంగతేంటి? తులసి [illegible] క్వార్టర్ వరండాలోనే కాపురం వుండేది[illegible]? [illegible] ఆడది. మంచి పర్సనాలిటీ. నాకైతే మధుమతి జ్ఞాపకం వస్తుంటుంది మీ తులసిని చూస్తుంటే" అన్నాడు రుద్రప్రసాద్.

"మధుమతా? ఆవిడెవరు?"

"మధుమతి అంటే వైజయంతిమాల. ఆ సినిమా చూళ్లేదా?" అన్నాడు రుద్రప్రసాద్ పకపక నవ్వుతూ.

ఆ రోజు భాస్కర్ సెలవు పెట్టి మెకానికల్ డివిజన్ ఆఫీసులో రుద్రప్రసాద్ సీటు పక్కనే కూర్చున్నాడు.

"తులసి వస్తుందంటావా?" అడిగాడు రుద్రప్రసాద్.

తల వూపాడు భాస్కర్.

ఉదయం పదకొండు దాటింది. ఆఫీసులో స్టాఫ్ అంతా వచ్చేశారు. ఎవరి పనిలో వాళ్లు మునిగిపోయారు. ఇ.ఇ. కృష్ణారెడ్డి జీప్ దిగి తన ఛాంబర్లోకి వెళ్లి కూర్చున్నాడు.

చిన్నగా వినిపించిన డప్పుల చప్పుడు రాను రాను వుధృతమైంది. పనిచేసుకుంటున్న వాళ్లు డిస్టర్బ్ అయ్యారు. అటెండర్లు బైటకు వెళ్లి వినోదం చూస్తున్నారు.

"చందోజీ! ఏమిటోయ్ డప్పుల చప్పుడు?" అటెండర్ని అడిగాడు రుద్రప్రసాద్.

"లంబాడీ ఆడోళ్లు సార్! వాళ్ల పండగేమో? పాటలు, డ్యాన్సులు హంగామా చేస్తున్నారు" అన్నాడు. హోలీ పండుగ వచ్చినప్పుడు కొన్ని రోజులు ముందుగానే లంబాడీ ఆడవాళ్లు ఆఫీసర్లు కనపడితే చుట్టుముట్టి పాటలు పాడి డబ్బులు అడుగుతారు. బేడో, పావలో ఇస్తే గాని వదిలిపెట్టరు.

"హోలీ వచ్చిందా అప్పుడే?" ఎవరో అడిగారు. "అప్పుడే ఏం హోలీ? ఇంకా ఆర్నెల్లు వుంది." అన్నారు మరొకరు.

అద్దాలు కుట్టిన రంగు రంగుల డ్రెస్సులు వేసుకొని లంబాడీలు పాటలు పాడుతూ, డ్యాన్సులు చేస్తుంటే చూసి ఆనందించడం ఇ.ఇ. కృష్ణారెడ్డికి ఇష్టం. తన హోదా కూడా మర్చిపోయి రోడ్డు మీద నిలబడి చూస్తుంటాడు, ఇ.ఇ. గారు ఛాంబర్ నుంచి బైటకు రాగానే స్టాఫ్ కూడా రోడ్డు మీదకు వచ్చారు.

భాస్కర్, రుద్రప్రసాద్ కూడా ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకుంటూ బైటకు వచ్చారు. ఈ హంగామా అంతా తనకోసమే అని తెలియని గురవయ్య కూడా హుషారుగా వచ్చాడు. తుల

సి లీడ్ చేస్తున్న డ్యాన్స్ బృందాన్ని చూస్తున్నాడు గానీ అతనికేమాత్రం అనుమానం రాలేదు.

కొంచెంసేపు డ్యాన్స్ చేసి, పాటలు పాడిన తర్వాత తులసి తన కూతుర్ని తీసుకొచ్చి ఇ.ఇ. గారి ముందుకు నెట్టింది.

"దొరా! ఇది నా కూతురు జమున" అన్నది.

అద్దాలు కుట్టిన సరికొత్త డ్రెస్‌లో పదహారేళ్ల జమున అందంగా మెరిసిపోతోంది. మంచి రంగులో మిసమిస లాడుతోంది. ఎత్తుగా, అంత కు తగిన లావుతో అచ్చం తల్లి తులసి పోలిక లతో వుంది.

జమున ఇ.ఇ. గారి కాళ్లకు మొక్కింది.

ఆయన కంగారు పడిపోయి. "అరె...రె... ఏంటిది...లే..." అన్నాడు ఇబ్బందిగా.

హోలీ టైమ్ కాదు కాబట్టి పిల్ల పెళ్లికి చందా అడుగుతున్నారని భావించిన కృష్ణారెడ్డి జేబులో నుంచి పదిరూపాయల కాగితం తీసి జమునకు ఇవ్వబోయాడు.

జమున సిగ్గుపడిపోయి తల్లి చాటుకు వెళ్లి పోయింది.

"పైసల కోసం రాలేదు దొరా!" అన్నది జమున.

"మరేంటి?" అన్నాడు కృష్ణారెడ్డి.

"నా బిడ్డ పెళ్లి తప్పిపోయింది దొరా!" అన్నది.

"ఏం?"

"బిడ్డ పెళ్లికని గురవయ్య సార్ దగ్గర రెండు వేలు పైసలు దాచాను దొరా! ఆ సార్ ఇయ్య లేదు దొరా! పెళ్లి ఆగిపోయింది దొరా!" అన్నది తులసి.

తులసి పేల్చిన బాంబుదెబ్బకి అక్కడే వున్న గురవయ్య అదిరిపోయాడు. షాక్ తిన్నవాడిలా బిగుసుకుపోయాడు. ముఖాన నెత్తురు చుక్క లేదు.

అంతా గురవయ్య వైపు చూస్తున్నారు. ఇప్పుడు సెంటర్ ఆఫ్ ఎట్రాక్షన్ గురవయ్య అయ్యాడు. ఓరి పాపీ! ఆడపిల్ల పెళ్లి ఆగిపోవ డానికి కారణమయ్యావా? అన్నట్లు స్టాఫ్ చూస్తుంటే సిగ్గుతో, అవమానంతో గురవయ్య ముఖం నేలలోకి దిగిపోయింది.

కృష్ణారెడ్డి గురవయ్య వైపు తీవ్రంగా చూశా డు. ఆ చూపులు గురవయ్యని కాల్చేస్తున్నాయి.

"ఊ... ఐతే ఇప్పుడు నేనేం చెయ్యాలి? ఆగిపోయిన పెళ్లికి ఎవరేం చేస్తారు? ముందే వచ్చుంటే డబ్బు ఇప్పించేవాడిని" అన్నాడు కృష్ణా రెడ్డి.

"తప్పయింది దొరా!" అన్నది తులసి.

"ఇప్పుడేం చెయ్యాలంటావ్?" అడిగాడు కృష్ణారెడ్డి.

"గురువయ్య కొడుకుతో నా బిడ్డకు లగ్గం చేయించు దొరా!" అన్నది తులసి.

బాంబు పడిన నెత్తిన పిడుగు పడినట్లు అదిరిపడ్డాడు గురవయ్య. పరువు, ప్రతిష్ఠ రోడ్డు పక్క డ్రైనేజీ కాలువలో పడి కొట్టుకు పోతుంటే నిస్సహాయుడయ్యాడు గురవయ్య. తులసి కోరిక ఎబ్బెట్టుగా అనిపించినా స్టాఫ్‌కి వినోదాన్ని పంచింది. లంబాడీ పిల్లతో గురవయ్య కొడుకు పెళ్లి వూహించుకుంటేనే నవ్వులు కురిపిస్తోంది. స్టాఫంతా పకపకా నవ్వుకుంటుంటే గురవయ్య సిగ్గుతో చితికిపోయాడు.

గురవయ్య కొడుకు పోస్టాఫీసులో క్లర్కుగా పనిచేస్తున్నాడు. బాగా కట్నం వచ్చే సంబం ధం కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు.

కృష్ణారెడ్డి ఎప్పుడూ సీరియస్‌గా వుంటాడు.

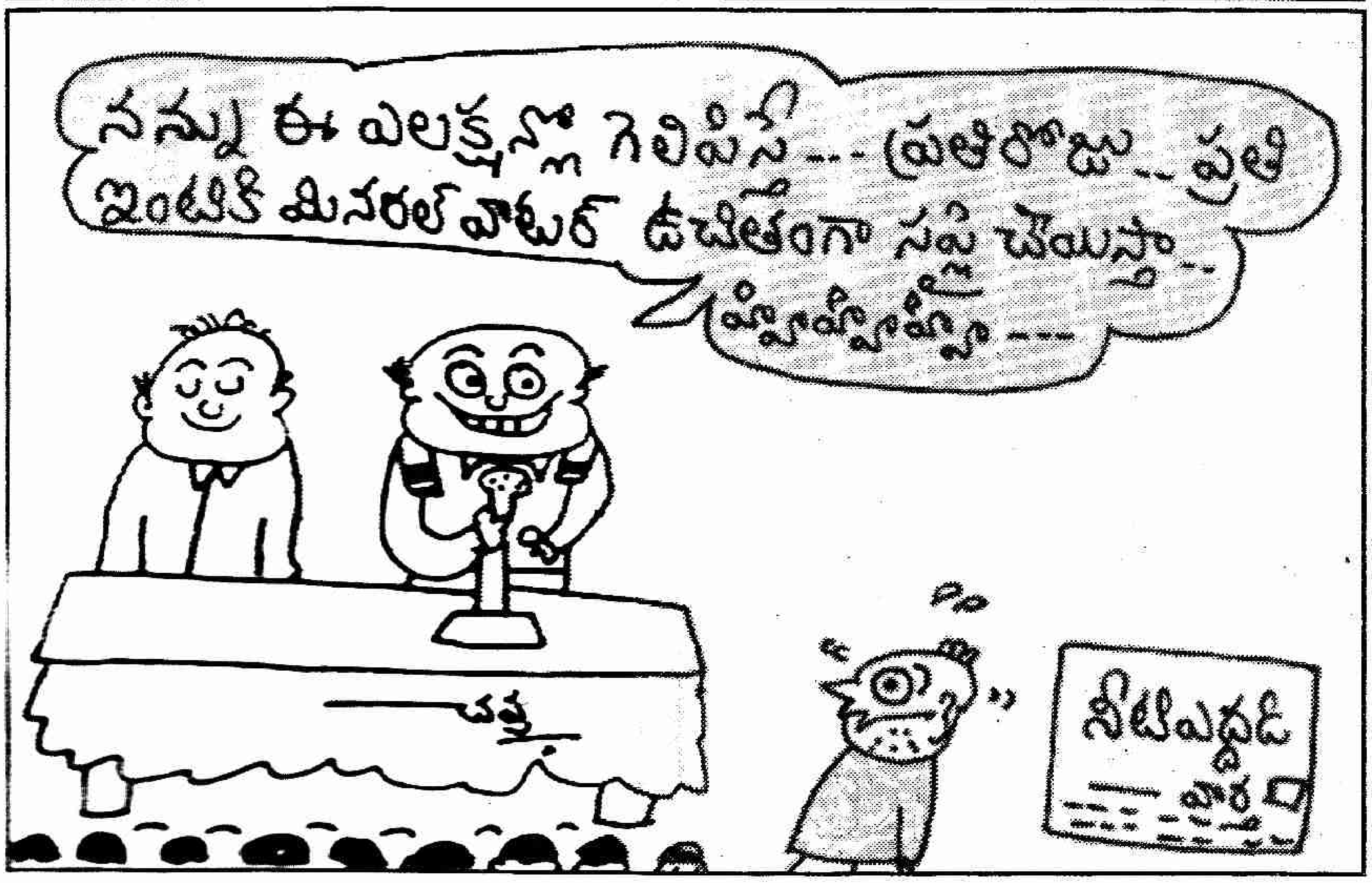

స్టేజ్ మీద కేకలు పెడతాడు. కానీ మనిషి చాలా మంచివాడని పేరు. ఆయన నవ్వడం చూళ్ళేదు ఎవరూ! అటువంటాయన కూడా కడుపుబ్బా నవ్వాడు.

"ఏమంటావు గురవయ్యా?" అన్నాడు కృష్ణా రెడ్డి.

"ఇదేం ఫిటింగ్ సార్! దాని డబ్బు కావాలంటే ఇచ్చేస్తా! అంతేగాని నా కొడుక్కి దాని కూతురితో పెళ్లేంటి? ఎవరొప్పుకుంటారు?" ఉక్రోషంగా అన్నాడు గురవయ్య.

"అడిగినప్పుడు డబ్బు ఇచ్చేస్తే ఈ గొడవ వుండేది కాదుగా. డబ్బులేక పెళ్లి ఆగిపోతే ఆ పిల్లని ఎవరు చేసుకుంటారు? కులాలు, మతాలది ఏముంది? అవన్నీ మనం సృష్టించు కున్నవే గదా? పిల్లని సరిగ్గా చూడు. ఎంత అందంగా వుంది? చిదిపి దీపం పెట్టుకోవచ్చు. ఇటువంటి పిల్ల దొరుకుతుందా? ఊరికే చేసుకోమనడం లేదుగా! కట్నం అల్రెడీ రెండు వేలు నీ దగ్గరే వున్నాయి. ఇంకేంటి ప్రాబ్లమ్?" అన్నాడు కృష్ణా రెడ్డి.

గురవయ్యకి తల కొట్టేసినట్టయింది. మనిషి జావకారిపోయి దారికొచ్చాడు. కృష్ణారెడ్డి ముందే తులసికి ఇవ్వాల్సిన డబ్బు వడ్డీతో సహా చెల్లించేశాడు.

భాస్కర్ చెప్పడం ముగించాడు. "అదీ దేశ ముదురు కథ. ఎట్లావుంది?" అన్నాడు.

"గమ్మత్తుగా వుంది" అన్నాడు విశ్వనాథ్ నవ్వుతూ.

"ఏంటి ఇంకో బీర్ లాగిస్తావా?" అన్నాడు భాస్కర్.

"వద్దు బాస్. ఇంట్లో ప్రాబ్లమ్" అన్నాడు విశ్వనాథ్.

"ఇంకానా...!" అని నవ్వాడు భాస్కర్.

"ఆ... కడవంత గుమ్మడి కాయ కత్తిపీటకి లోకువ... అంతే" అని భాస్కర్ నవ్వులో శృతి కలిపాడు విశ్వనాథ్.